C/2025/5885

6.11.2025

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

om fortolkning og gennemførelse af visse retlige bestemmelser i forordningen om europæiske grønne obligationer

(EØS-relevant tekst)

(C/2025/5885)

Dette dokument med ofte stillede spørgsmål har til formål at præcisere visse krav i forordning (EU) 2023/2631 ([1]). Formålet med denne meddelelse er at støtte interessenter, der gennemfører den nye frivillige standard for europæiske grønne obligationer, og bidrage til Europa-Kommissionens bestræbelser på at gøre EU's ramme for bæredygtig finansiering mere brugervenlig.

De ofte stillede spørgsmål i dette dokument præciserer visse eksisterende bestemmelser, der allerede er indeholdt i den gældende lovgivning. De udvider på ingen måde de rettigheder og forpligtelser, der udspringer af en sådan lovgivning, og de indfører heller ikke yderligere krav til de berørte virksomheder og kompetente myndigheder. De ofte stillede spørgsmål skal hjælpe virksomhederne med at fortolke og gennemføre visse retlige bestemmelser. Det er kun Den Europæiske Unions Domstol, der har kompetence til at fortolke EU-retten autoritativt. De synspunkter, der gives udtryk for i denne meddelelse, kan ikke foregribe den holdning, som Europa-Kommissionen måtte indtage over for EU-Domstolen og de nationale domstole.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2631 af 22. november 2023 om europæiske grønne obligationer og valgfrie oplysninger om obligationer, der markedsføres som miljømæssigt bæredygtige, og om bæredygtighedsrelaterede obligationer (EUT L, 2023/2631, 30.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2631/oj).

Indholdsfortegnelse

Side

Liste over gældende lovgivning 3

Afsnit 1 – Anvendelse af betegnelsen »europæisk grøn obligation« 4

Afsnit 2 – Anvendelse af provenu 5

Afsnit 3 – Anvendelse af provenu/EU-klassificeringssystemet 6

Afsnit 4 – Faktablade og andre oplysninger/Prospekt/Børsnotering 9

Afsnit 5 – Eksternt kontroltjek 12

Gældende lovgivning

Forordning (EU) 2023/2631 om europæiske grønne obligationer (»EuGB-forordningen«)

Forordning (EU) 2017/1129 (»prospektforordningen«) ([2])

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/980 (»den delegerede forordning om prospekter«) ([3])

Forordning (EU) 2017/2402 (»securitiseringsforordningen«) ([4])

Forordning (EU) 2020/852 (»klassificeringsforordningen«) ([5])

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/2139 (»den delegerede forordning om tekniske screeningskriterier«) ([6])

Direktiv 2013/34/EU (»regnskabsdirektivet«) ([7])

Direktiv 2014/65/EU (»direktivet om markeder for finansielle instrumenter«) ([8])

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, og om ophævelse af direktiv 2003/71/EF (EUT L 168 af 30.6.2017, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1129/oj).

([3]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/980 af 14. marts 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 for så vidt angår format, indhold, kontrol og godkendelse af det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 (EUT L 166 af 21.6.2019, s. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/980/oj).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2402/oj).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

([6]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/2139 af 4. juni 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 for så vidt angår fastsættelse af de tekniske screeningskriterier til bestemmelse af de betingelser, hvorunder en økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer eller tilpasning til klimaændringer, og til fastlæggelse af, hvorvidt den pågældende økonomiske aktivitet i væsentlig grad skader nogle af de andre miljømål (EUT L 442 af 9.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/2139/oj).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (omarbejdning) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj).

AFSNIT 1

Anvendelse af betegnelsen »europæisk grøn obligation«

1. **Kan en eksisterende »grøn obligation«, der er i fuld overensstemmelse med EU-klassificeringssystemet, konverteres til en europæisk grøn obligation (EuGB), f.eks. ved, at den med tilbagevirkende kraft mærkes som en EuGB? Hvad med refinansiering?**

Ja, det er i princippet muligt at konvertere en eksisterende »grøn obligation«, der er i fuld overensstemmelse med EU-klassificeringssystemet, til en EuGB, forudsat at strenge krav er opfyldt.

I EuGB-forordningens artikel 3 er det fastsat, at betegnelsen »europæisk grøn obligation« eller »EuGB« kun må anvendes for obligationer, der opfylder kravene i nævnte forordnings afsnit II. Disse krav omfatter bestemmelser om obligationsrelaterede krav, herunder anvendelse af provenu, gennemsigtighed og eksterne kontroltjek.

I henhold til EuGB-forordningens artikel 10, stk. 1, skal udstedere af europæiske grønne obligationer udfylde et EuGB-faktablad, jf. bilag I til nævnte forordning, og indhente en positiv udtalelse herom fra en ekstern kontrollant inden udstedelse af EuGB'en. Desuden indeholder artikel 14, stk. 1, krav om, at udstederen skal offentliggøre et prospekt i henhold til prospektforordningen (i tilfælde, hvor et prospekt er påkrævet), og fastsætter visse betingelser, bl.a. at obligationerne skal betegnes som »europæiske grønne obligationer« eller »EuGB'er« i hele prospektet.

For at en eksisterende »grøn obligation«, der er i fuld overensstemmelse med EU-klassificeringssystemet, kan konverteres til en EuGB, skal kravene i EuGB-forordningen, herunder dem, der er nævnt ovenfor, være opfyldt, før en sådan konvertering kan få virkning. Før der foretages en eventuel ommærkning, skal udstederen bl.a.: i) udfylde faktabladet og indhente et positivt eksternt kontroltjek af dokumentet, ii) ajourføre det eksisterende prospekt, der er udstedt i henhold til prospektforordningen, og iii) sikre, at investorerne informeres om konverteringen på en rettidig, klar og nøjagtig måde. Udstederen skal også sikre, at investorerne er bekendte med og har adgang til alle oplysninger om obligationens status og den nye og ajourførte dokumentation, der er knyttet hertil. Dette er særdeles vigtigt for at undgå forvirring og forhindre, at investorerne vildledes.

Som fremhævet af Europa-Kommissionen i en besvarelse af spørgsmål og svar fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) ([9]) er det muligt for udstedere at kommunikere om og reklamere for deres planlagte anvendelse af betegnelsen »europæisk grøn obligation« eller »EuGB« i henhold til prospektforordningens relevante bestemmelser, inden der udstedes en sådan obligation. Det følger heraf, at det også vil være muligt at gøre dette inden en konvertering, så længe udstederne ikke vildleder investorerne med hensyn til det mulige resultat af det eksterne kontroltjek og de kompetente myndigheders undersøgelse af ajourføringen af prospektet.

Med hensyn til refinansiering er det muligt for en udsteder at udstede en europæisk grøn obligation for at erstatte en anden eksisterende type »grøn obligation«, forudsat at dette gøres i overensstemmelse med EuGB-forordningens artikel 3.

2. **Hvilke konsekvenser får det, hvis udstederen ved udstedelsen af en EuGB overholder EuGB-forordningen, men det på et senere tidspunkt i obligationens løbetid konstateres, at denne har overtrådt nævnte forordning? Hvad ville der f.eks. ske, hvis det ved et kontroltjek efter obligationsudstedelse konkluderes, at allokeringen af provenu ikke er i overensstemmelse med EuGB-forordningens artikel 4-8?**

Hvis det konstateres, at en udsteder overtræder en bestemmelse i afsnit II, mister vedkommende i henhold til EuGB-forordningens artikel 3 retten til at anvende betegnelsen »europæisk grøn obligation« eller »EuGB« og kan også blive pålagt en sanktion. De kompetente myndigheders beføjelser i denne henseende er fastsat i EuGB-forordningens artikel 45 og 49.

I EuGB-forordningens artikel 3 er det fastsat, at betegnelsen »europæisk grøn obligation« eller »EuGB« kun må anvendes for obligationer, der opfylder kravene i nævnte forordnings afsnit II. Dette gælder i hele obligationens løbetid. Hvis en udsteder ikke opfylder de deri fastsatte krav, kan den pågældende obligation derfor ikke længere betegnes som en »europæisk grøn obligation« eller »EuGB«. Dette vil f.eks. gøre sig gældende, hvis det ved et kontroltjek efter obligationsudstedelse konstateres, at allokeringen af provenu ikke opfylder kravene i artikel 4-8.

([9]) Spørgsmål og svar fra ESMA om samspillet mellem EU's forordning om grønne obligationer (EuGB-forordningen) og prospektforordningen, dateret den 6. juni 2025 (ESMA_QA_2254).

Desuden giver EuGB-forordningen hjemlandets kompetente myndighed, som er udpeget i henhold til prospektforordningens artikel 31, beføjelse til at pålægge udstedere af europæiske grønne obligationer administrative sanktioner og træffe andre administrative foranstaltninger over for disse, hvis de bl.a. overtræder deres forpligtelser i henhold til EuGB-forordningens afsnit II, kapitel 2, og artikel 18 og 19 (undtagen i tilfælde, hvor udstederen er omfattet af prospektforordningens artikel 1, stk. 2, litra b) og d)). For så vidt angår securitiseringsobligationer skal de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til securitiseringsforordningens artikel 29, stk. 5, føre tilsyn med, at eksponeringsleverende institutter overholder deres forpligtelser i henhold til EuGB-forordningens afsnit II, kapitel 2, og artikel 18 og 19.

AFSNIT 2

Anvendelse af provenu

3. **Kan provenu fra EuGB'er i henhold til den »gradvise tilgang« allokeres til låneudbetalinger (finansielle aktiver), der er foretaget inden udstedelsen af EuGB'en?**

Den »gradvise tilgang« i henhold til EuGB-forordningens artikel 4, stk. 1, litra d), giver EuGB-udstedere mulighed for at allokere provenu til finansielle aktiver, der blev oprettet inden for fem år efter udstedelsen af den europæiske grønne obligation, på betingelse af at det allokeres i overensstemmelse med klassificeringskravene. Bestemmelsen forhindrer ikke udstedere i at allokere provenu til finansielle aktiver, der blev oprettet inden udstedelsen af den europæiske grønne obligation, så længe disse aktiver opfylder klassificeringskravene.

4. **Kan en EuGB anvendes til at finansiere udstederens eksisterende finansielle aktiver i henhold til »porteføljetilgangen«?**

»Porteføljetilgangen«, jf. EuGB-forordningens artikel 4, stk. 2, giver EuGB-udstedere mulighed for at allokere provenuet fra en eller flere udestående europæiske grønne obligationer til en portefølje af anlægsaktiver eller finansielle aktiver i overensstemmelse med klassificeringskravene. Bestemmelsen forhindrer ikke sådanne udstedere i at allokere provenu til aktiver, der blev oprettet inden udstedelsen af den europæiske grønne obligation, så længe disse aktiver opfylder klassificeringskravene.

5. **Giver EuGB-forordningen inden for rammerne af EuGB-forordningens artikel 4 den samme udsteder mulighed for at anvende en »gradvis tilgang« for visse EuGB-udstedelser og en »porteføljetilgang« for andre EuGB-udstedelser? Kan en udsteder kombinere de to tilgange i én og samme udstedelse?**

EuGB-forordningen forhindrer ikke en EuGB-udsteder i at vælge den »gradvise tilgang« for visse EuGB-udstedelser og »porteføljetilgangen« for andre udstedelser. Det er dog ikke muligt at kombinere de to tilgange i én og samme udstedelse. I EuGB-forordningens artikel 4, stk. 1, fastsættes det, hvordan en udsteder af en europæisk grøn obligation skal allokere provenu fra en sådan obligation efter den »gradvise tilgang«. I henhold til artikel 4, stk. 2, og betragtning 12 og 16 kan »porteføljetilgangen« anvendes på en eller flere (men ikke nødvendigvis alle) europæiske grønne obligationer udstedt af den samme udsteder. Det betyder, at udstedere også kan vælge at allokere provenuet fra en eller flere udestående europæiske grønne obligationer til en portefølje af anlægsaktiver eller finansielle aktiver efter »porteføljetilgangen«.

»Porteføljetilgangen« skal opfattes som et alternativ til den »gradvise tilgang«, i betragtning af at der er grundlæggende forskelle mellem de to: I henhold til den »gradvise tilgang« allokeres provenu gradvist, indtil det fulde beløb, der rejses med obligationen, er blevet allokeret til aktiver og/eller udgifter, der opfylder kriterierne. Hver årlig allokeringsrapport skal beskrive det samlede provenu, der hidtil er allokeret for den enkelte EuGB; dvs. at hvis en udsteder udsteder flere EuGB'er efter den »gradvise tilgang«, vil de hver især blive allokeret til deres respektive aktiver og udgifter. Omvendt er grundlaget for »porteføljetilgangen« at afbalancere den samlede beholdning af aktiver, der opfylder kriterierne, i forhold til værdien af udestående europæiske grønne obligationer i stedet for at allokere specifikt obligationsprovenu til specifikke aktiver. I modellerne for EuGB-faktabladet og for de årlige allokeringsrapporter, der er fastsat i henholdsvis bilag I og II til EuGB-forordningen, stilles der derfor krav om, at udstederne angiver, hvilken tilgang de har valgt til en bestemt udstedelse.

6. **Skal den samlede værdi af anlægsaktiver eller finansielle aktiver i porteføljen efter »porteføljetilgangen« til enhver tid overstige EuGB'ernes samlede værdi i obligationens løbetid, eller kan EuGB-udstederne anvende perioden indtil den første allokeringsrapport eller perioder mellem allokeringsrapporter til at supplere deres aktiver og opfylde allokeringskravene?**

I henhold til EuGB-forordningens artikel 4, stk. 2, skal udstedere, når de allokerer provenu fra en EuGB efter »porteføljetilgangen«, i den allokeringsrapport, der udarbejdes for hver 12-måneders periode i henhold til artikel 11, påvise, at aktivernes samlede værdi overstiger EuGB'ernes samlede værdi. Dette giver udstederne fleksibilitet, idet de kun skal orientere investorerne én gang om året. Derfor synes det muligt, at værdien af porteføljen af aktiver midlertidigt falder til under værdien af de udestående EuGB'er i rapporteringsperioden. Samtidig kan betydelige udsving være tegn på, at der er problemer, f.eks. med hensyn til valg og forvaltning af aktiver, der opfylder kriterierne, eller manglende tilsagn fra udstederens side.

Allokeringsrapporter skal offentliggøres for hver 12-måneders periode indtil datoen for fuld allokering af provenu fra den pågældende europæiske grønne obligation. Hvis der er tale om obligationer, for hvilke der gøres brug af »porteføljetilgangen«, anses hele obligationsporteføljen for at blive »omallokeret« hvert år, hvilket afspejler den dynamiske karakter, som en sådan portefølje kan have. På et hvilket som helst tidspunkt kan der tilføjes nye aktiver, mens ældre aktiver kan tilbagebetales (i tilfælde af lån) eller fjernes fra porteføljen (f.eks. fordi de ikke længere anses for at være i overensstemmelse med klassificeringssystemet). Derfor stilles der for hver allokeringsrapport, der offentliggøres efter »porteføljetilgangen«, krav om et eksternt kontroltjek, undtagen i tilfælde, hvor der ikke er foretaget nogen ændring i allokeringen i porteføljen af aktiver. I overensstemmelse med artikel 11, stk. 6, skal den eksterne kontrollant være særligt opmærksom på de aktiver, der ikke indgik i nogen tidligere offentliggjort allokeringsrapport.

7. **Stilles der krav om et kontroltjek efter obligationsudstedelse, hvis porteføljen ikke har ændret sig, men værdien af porteføljen af aktiver er faldet på grund af tilbagebetalinger?**

Nej, hvis der ikke er sket ændringer i porteføljen, men værdien af porteføljen af aktiver er faldet på grund af tilbagebetalinger, vil et eksternt kontroltjek af allokeringsrapporten ikke være påkrævet. I EuGB-forordningens artikel 11, stk. 6, fastsættes det, at et eksternt kontroltjek af allokeringsrapporter for EuGB'er, der er udstedt efter »porteføljetilgangen«, ikke er påkrævet, hvis der i den periode, der er omfattet af allokeringsrapporten, ikke blev foretaget nogen ændringer i allokeringen til porteføljen af aktiver, og ingen aktiver i porteføljen blev ændret eller selv var genstand for en ændring i allokeringen til sammenligning med den periode, der var omfattet af den foregående allokeringsrapport.

I henhold til EuGB-forordningens artikel 11, stk. 6, andet afsnit, skal udstederen i sådanne tilfælde medtage en erklæring i sin allokeringsrapport om, at der ikke er gennemført noget kontroltjek efter obligationsudstedelse, fordi der ikke er foretaget nogen ændringer i porteføljen. Tilbagebetalingerne må ikke føre til en situation, hvor der i allokeringsrapporten angives en samlet værdi af aktiver, der er lavere end den samlede værdi af udestående EuGB'er, jf. artikel 4, stk. 2, andet afsnit.

AFSNIT 3

Anvendelse af provenu/EU-klassificeringssystemet

8. **Efter den »gradvise tilgang« er der ingen »look back«-periode for kapitaludgifter (CapEx). Betyder det, at det kun er nye CapEx'er, der er påløbet efter udstedelsen af en EuGB, som opfylder kriterierne?**

EuGB-forordningens artikel 4, stk. 1, litra b), indeholder ikke bestemmelser om en »look back«-periode for CapEx. Det betyder, at det kun er nye CapEx'er, der er påløbet efter udstedelsen af en EuGB, som opfylder kriterierne. I hvert af de år, der følger efter udstedelsen af EuGB'en, og indtil dens forfaldstidspunkt kan udstederen allokere provenu, som rejses med den pågældende EuGB, til finansiering af kapitaludgifter.

9. **Hvad kan omfattes af fleksibilitetslommen på 15 %?**

I henhold til EuGB-forordningens artikel 5 kan udstedere af europæiske grønne obligationer allokere op til 15 % af provenuet til økonomiske aktiviteter, for hvilke ingen tekniske screeningskriterier i henhold til klassificeringssystemet er trådt i kraft på datoen for udstedelsen af den europæiske grønne obligation, eller til aktiviteter med tilknytning til international støtte, herunder klimafinansiering og officiel udviklingsbistand. Sådanne økonomiske aktiviteter skal opfylde kravene i klassificeringsforordningen. Disse aktiviteter skal navnlig yde et væsentligt bidrag til et af de seks miljømål, der er angivet i klassificeringsforordningens artikel 10-16, må ikke gøre væsentlig skade på nogen af de resterende mål som fastsat i klassificeringsforordningens artikel 17 og skal gennemføres i overensstemmelse med minimumsgarantierne, jf. klassificeringsforordningens artikel 18.

I henhold til EuGB-forordningens artikel 5, stk. 3, skal økonomiske aktiviteter, for hvilke der ikke findes tekniske screeningskriterier, også, hvor det er relevant, opfylde de generiske kriterier for »ikke at gøre væsentlig skade« i tillæg A, B, C og D til bilag I til den delegerede forordning om tekniske screeningskriterier.

De økonomiske aktiviteter, for hvilke ingen tekniske screeningskriterier er trådt i kraft, bør opfattes som aktiviteter, der ikke er omfattet af de relevante eksisterende delegerede forordninger om supplerende regler til klassificeringsforordningen, dvs. aktiviteter, der ikke er omfattet af klassificeringssystemet på tidspunktet for udstedelsen af den pågældende EuGB. International klimafinansiering omfatter, men er ikke begrænset til, de aktiviteter, der er omhandlet i EuGB-forordningens artikel 5, stk. 1, litra b).

10. **For økonomiske aktiviteter, der er omfattet af fleksibilitetslommen, bør det påvises, at de bidrager væsentligt til et eller flere af miljømålene, og at de ikke gør væsentlig skade på nogen af disse miljømål. Hvordan bør eksterne kontrollanter foretage denne vurdering, hvis der ikke findes tekniske screeningskriterier?**

I oplysningsmodellerne for EuGB'er, der findes i bilag 1-3 til EuGB-forordningen, fastsættes følgende: Hvis en udsteder allokerer provenu i overensstemmelse med forordningens artikel 5, skal denne beskrive den manglende overensstemmelse, de pågældende aktiviteter og, hvis det er muligt, den anslåede procentdel af provenuet, der skal finansiere sådanne aktiviteter, i alt og pr. aktivitet, herunder en opdeling, der beskriver, hvilke(t) litra(er) i EuGB-forordningens artikel 5, stk. 1, der er anvendt. Derudover skal udstedere redegøre for, hvorfor de tekniske screeningskriterier ikke kan anvendes, og hvordan de agter at sikre, at disse aktiviteter er i overensstemmelse med EuGB-forordningens artikel 5, stk. 3 og 4, og klassificeringsforordningens artikel 3, litra a), b) og c).

Udstedere og eksterne kontrollanter bør derfor vurdere de pågældende aktiviteter i forhold til kravene med hensyn til væsentligt bidrag til og væsentlig skade på forskellige miljømål, der er fastsat i henholdsvis klassificeringsforordningens artikel 10-16 og 17. Med henblik på denne vurdering kan udstedere og eksterne kontrollanter eventuelt henvise til teknisk vejledning offentliggjort af Europa-Kommissionen om anvendelse af princippet om »ikke at gøre væsentlig skade« som led i specifikke EU-finansieringsprogrammer ([10]).

Desuden kan udstedere og eksterne kontrollanter eventuelt nære ønske om at tage hensyn til uofficielle tekniske vejledninger og værktøjer, der er offentligt tilgængelige. Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter har f.eks. offentliggjort to rapporter, der beskriver de forskellige måder, hvorpå det er muligt at yde et væsentligt bidrag til klassificeringssystemets forskellige mål ([11]). Kommissionen fulgte den tilgang, der er beskrevet her i de delegerede forordninger om klassificeringssystemet.

Endelig kan udstedere og eksterne kontrollanter tage hensyn til henstillingerne vedrørende vurdering fra Kommissionens relevante uafhængige rådgivende ekspertgrupper såsom Den Tekniske Ekspertgruppe for Bæredygtig Finansiering og Platformen for Bæredygtig Finansiering.

11. **Hvordan bør stater opnå overensstemmelse med minimumsgarantierne?**

Kravene i EU-klassificeringssystemet finder anvendelse, uden at der sondres mellem, hvilken type virksomhed der udøver aktiviteten. Stater som udstedere skal derfor anvende minimumsgarantierne. Platformen for Bæredygtig Finansiering har fremsat uofficielle tekniske anbefalinger om anvendelse af minimumsgarantier i sin endelige rapport om minimumsgarantier ([12]), herunder specifik vejledning til stater samt kommuner og regionale myndigheder.

([10]) Teknisk vejledning om anvendelse af princippet om ikke at gøre væsentlig skade i forordningen om Den Sociale Klimafond findes her: C_202501596EN.000101.fmx.xml.

([11]) Jf. JRC's publikationsdatabase – »Substantial contribution to climate change mitigation – a framework to define technical screening criteria for the EU taxonomy« og »JRC Publications Repository – Development of the EU Sustainable Finance Taxonomy – A framework for defining substantial contribution for environmental objectives 3-6«.

([12]) Jf. Final Report on Minimum Safeguards.

12. **Staters udgifter kan omfatte subsidier. Hvordan bør en stat påvise overensstemmelse med princippet om »ikke at gøre væsentlig skade« på subsidier, da selve investeringen besiddes af en tredjepart?**

I henhold til EuGB-forordningens artikel 4, stk. 3, kan en stat allokere provenu fra europæiske grønne obligationer, som den har udstedt, til specifikke typer offentlige udgifter, f.eks. subsidier, forudsat at provenuet allokeres i overensstemmelse med klassificeringskravene, dvs. at subsidier på tydelig vis skal være rettet mod formål, der er i overensstemmelse med klassificeringssystemet. Dette kan f.eks. vedrøre subsidier, der er øremærket til husstande, der installerer solcellepaneler eller varmepumper. Staten vil skulle vurdere, om subsidiemodtageren overholder minimumsgarantierne, når den tildeler subsidiet. Staten vil skulle sikre, at de pågældende subsidier kun anvendes til disse formål, og følgeligt påvise dette i sine oplysninger vedrørende den eller de relevante europæiske grønne obligationer. Undtagelsen i EuGB-forordningens artikel 4, stk. 3, finder derfor ikke anvendelse på generelle subsidier.

13. **Hvordan bør en stat fortolke omstillingsplaner i faktabladet? Er planen frivillig for stater? Ville en national klimaplan være omfattet af anvendelsesområdet?**

Stater er ikke omfattet af regnskabsdirektivet. Da medlemsstaternes nationale klimaplaner er funktionelle ækvivalenter til virksomhedernes omstillingsplaner som omhandlet i regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, kan de betragtes som omstillingsplaner, der offentliggøres frivilligt, som omhandlet i informationskomponenten »Forbindelse til omstillingsplanerne« i EuGB-faktabladet.

14. **Ville overgangsbestemmelser med tilknytning til EuGB-forordningens artikel 8, stk. 2, finde anvendelse efter »porteføljetilgangen«, selv hvis en eller flere obligationer blev udstedt efter den dato, hvor de relevante tekniske screeningskriterier blev ændret?**

Overgangsbestemmelser ville finde anvendelse efter »porteføljetilgangen«, selv hvis en eller flere obligationer blev udstedt efter den dato, hvor de relevante tekniske screeningskriterier blev ændret, fordi datoen for obligationens udstedelse er irrelevant efter denne tilgang.

I henhold til EuGB-forordningens artikel 4, stk. 2, kan udstedere allokere provenu fra en eller flere udestående europæiske grønne obligationer efter »porteføljetilgangen«, dvs. til en portefølje af anlægsaktiver eller finansielle aktiver. Disse aktiver skal opfylde klassificeringskravene, heriblandt de gældende tekniske screeningskriterier som omhandlet i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, eller artikel 15, stk. 2.

I betragtning af at de gældende tekniske screeningskriterier kan ændres, indfører EuGB-forordningens artikel 8 en vis grad af fleksibilitet. For udstedere, der anvender porteføljetilgangen, fastsættes det i artikel 8, stk. 2, at udstedere i deres portefølje kun skal medtage de aktiver, hvis underliggende økonomiske aktivitet er i overensstemmelse med de tekniske screeningskriterier, som var gældende på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af de syv år, der gik forud for datoen for offentliggørelse af allokeringsrapporten. Hvis et aktiv, der finansieres af en europæisk grøn obligation, ikke er i overensstemmelse med de ændrede tekniske screeningskriterier, bør det derfor som fastsat i EuGB-forordningens betragtning 18 fortsat kunne indgå i puljen af finansierede aktiver i op til syv år.

Det betyder, at udstederen har syv år til at fjerne alle de aktiver, der ikke er i overensstemmelse med de ændrede tekniske screeningskriterier, fra porteføljen af EuGB-aktiver, der opfylder kriterierne. Hvis udstederen allerede fuldt ud udnytter sin portefølje af grønne aktiver til at udstede EuGB'er, kan udstederen være nødt til i løbet af de syv år at udstede færre EuGB'er eller oprette nye grønne aktiver, der er i overensstemmelse med de reviderede kriterier, for at sikre, at de opfylder kravene i EuGB-forordningens artikel 4, stk. 2, andet afsnit.

AFSNIT 4

Faktablade og andre oplysninger/Prospekt/Børsnotering

15. **I henhold til EuGB-forordningen skal udstedere af europæiske grønne obligationer anvende modellerne i bilag I, II og III til henholdsvis deres EuGB-faktablad, allokeringsrapporter og miljøredegørelser. Omvendt skal eksterne kontroltjek af disse dokumenter kun indeholde »elementerne« i bilag IV. I betragtning af disse forskelligartede krav, hvor strengt skal modellerne i bilag I, II, III og IV da følges? Bør det offentliggjorte dokument f.eks. følge den nøjagtige rækkefølge og overskrifterne i hvert relevant bilag, eller er det tilstrækkeligt, at det indeholder de påkrævede elementer, uanset rækkefølge eller formatering?**

I henhold til EuGB-forordningens artikel 10, stk. 1, litra a), artikel 11, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, skal udstedere af europæiske grønne obligationer anvende modellerne i bilag I, II og III til at fremlægge de forskellige oplysninger forud for og efter udstedelsen, som vedrører disse obligationer. Som fremhævet i EuGB-forordningens betragtning 21 blev modellerne taget med i den retlige ramme for at sikre, at investorer kan få adgang til alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere den tilsigtede og faktiske anvendelse af provenu fra europæiske grønne obligationer og sammenligne sådanne obligationer med hinanden. Udstedere opfordres derfor til at følge strukturen i modellerne med de samme overskrifter og den samme rækkefølge. Det kan være muligt at ændre rækkefølgen, men hvis en udsteder vælger at afvige fra rækkefølgen, skal alle de enkelte overskrifter og elementer stadig indgå i det pågældende oplysningsdokument, og oplysningerne skal fremlægges på en måde, der er sammenhængende, klar og ikkevildledende.

Med hensyn til eksterne kontroltjek stilles der i EuGB-forordningens artikel 10, stk. 3, litra b), artikel 11, stk. 8, litra c), og artikel 12, stk. 3, litra c), krav om, at eksterne kontroltjek af henholdsvis faktabladet, allokeringsrapporten og miljøredegørelsen skal indeholde de »elementer, der er angivet i bilag IV«. Overskriften på bilag IV henviser til »indhold« af kontroltjek før obligationsudstedelse, kontroltjek efter obligationsudstedelse eller kontroltjek af miljøredegørelsen. Så længe eksterne kontrollanter medtager de elementer, der er angivet i bilag IV, i deres kontroltjek, kan de dermed frit fremlægge dem på den måde, de vælger.

16. **I henhold til EuGB-forordningens artikel 10 skal den eksterne kontrollant (i modsætning til, hvad der gælder for allokeringsrapporten og miljøredegørelsen) også vurdere, om faktabladet er udfyldt i overensstemmelse med bilag I, men bilag IV indeholder ikke krav om, at der skal inkluderes en erklæring i den henseende. Kan en ekstern kontrollant alligevel inkludere en erklæring om, at faktabladet er i overensstemmelse med bilag I?**

Eftersom EuGB-faktabladets overensstemmelse med bilag I er en del af den eksterne kontrollants vurdering, følger det heraf, at den eksterne kontrollant kan inkludere en erklæring herom i sit kontroltjek. I henhold til EuGB-forordningens artikel 10, stk. 3, litra a) og b), skal kontroltjekket før obligationsudstedelse af et EuGB-faktablad indeholde en vurdering af, om udstederen har udfyldt dette faktablad i overensstemmelse med artikel 4-8 og bilag I, samt de elementer, der er angivet i bilag IV til nævnte forordning.

17. **Findes der en begrænsning af den planlagte udstedelsesperiodes løbetid, der skal fremgå af faktabladet? Hvor lang er faktabladets løbetid, hvis der ikke foretages nogen udstedelse?**

EuGB-forordningen indeholder intet krav om, at et EuGB-faktablad skal have en udløbsdato.

I henhold til EuGB-forordningens artikel 10, stk. 1, litra a), skal en enhed, der ønsker at udstede en EuGB, inden udstedelsen udfylde EuGB-faktabladet, jf. modellen i bilag I til samme forordning. Denne model giver udstederen mulighed for at angive den planlagte udstedelsesdato eller -periode, hvis en sådan foreligger. EuGB-forordningen fastsætter ingen begrænsninger for en udstedelsesperiodes længde eller for, hvor længe faktabladet forbliver gyldigt. I henhold til EuGB-forordningens artikel 15, stk. 1, litra a), skal udstederen dog offentliggøre det udfyldte faktablad inden obligationsudstedelse parallelt med kontroltjekket før obligationsudstedelse af dette faktablad og et hyperlink til det websted, hvor prospektet kan tilgås (i tilfælde, hvor et prospekt offentliggøres i henhold til prospektforordningen).

Når EuGB-faktabladet offentliggøres og/eller anvendes til reklameformål, er det udstederens ansvar at sikre, at oplysningerne i faktabladet er klare, nøjagtige og ajourførte, herunder eventuelle oplysninger om den planlagte udstedelsesdato eller -periode samt obligationens status og den dokumentation, der er påkrævet med henblik på udstedelse.

Dokumenter, der offentliggøres før obligationsudstedelse, må ikke vildlede investorerne med hensyn til aspekter såsom udstedelsestidspunkt, det mulige resultat af det eksterne kontroltjek af faktabladet og de kompetente myndigheders undersøgelse af prospektudkastet (i tilfælde, hvor et prospekt er påkrævet). Det er udstederens ansvar at sikre, at investorerne kan træffe deres investeringsbeslutning på grundlag af dokumentationen vedrørende EuGB'en, herunder EuGB-faktabladet.

18. **Hvor længe er kontroltjekket før obligationsudstedelse gyldigt? Er det gyldigt i hele den udstedelsesperiode, der er angivet i faktabladet? Er der behov for et særskilt eller ajourført kontroltjek, i tilfælde hvor et faktablad omfatter flere udstedelser?**

Kontroltjekket før obligationsudstedelse skal indeholde en vurdering af, om udstederen har udfyldt EuGB-faktabladet, og de elementer, der er angivet i bilag IV til EuGB-forordningen. Uanset kontroltjekket før obligationsudstedelse af et faktablad skal udstedere fortsat opfylde deres forpligtelser, herunder dem, der involverer overensstemmelse med klassificeringssystemet.

I EuGB-forordningens artikel 10, stk. 1, litra b), fastsættes det, at udstedere forud for obligationsudstedelse skal sikre, at det udfyldte EuGB-faktablad har været genstand for et kontroltjek før obligationsudstedelse med en positiv udtalelse fra en ekstern kontrollant. I henhold til artikel 15, stk. 1, litra b), skal udstederen offentliggøre dette kontroltjek før obligationsudstedelse, inden obligationen udstedes, sammen med anden dokumentation. I artikel 38, stk. 1, litra a), fastsættes det, at eksterne kontrollanter skal offentliggøre det kontroltjek før obligationsudstedelse, som de har gennemført, inden for en rimelig frist inden udstedelsen af den pågældende obligation.

EuGB-forordningen indeholder ingen nærmere angivelse af, hvor længe kontroltjekket før obligationsudstedelse er gyldigt. Det kan derfor antages, at det dækker hele den udstedelsesperiode, der er angivet i EuGB-faktabladet, såfremt der er angivet en udstedelsesperiode. Hvis væsentlige oplysninger ændres mellem afslutningen af kontroltjekket før obligationsudstedelse og udstedelsen, bør både EuGB-faktabladet og kontroltjekket før obligationsudstedelse imidlertid afspejle dette på en måde, der er klar og forståelig for investorerne. Modellen for indholdet af kontroltjek før obligationsudstedelse i bilag IV til EuGB-forordningen giver specifikt eksterne kontrollanter mulighed for, hvis det er relevant, at offentliggøre den dato, hvor et kontroltjek sidst blev ajourført, og en redegørelse med nærmere angivelse af årsagen til ajourføringen.

Hvis et EuGB-faktablad omfatter flere udstedelser i overensstemmelse med EuGB-forordningens artikel 10, stk. 2, skal både faktabladet og kontroltjekket før obligationsudstedelse ligeledes give investorerne ajourførte, klare og nøjagtige oplysninger om hver enkelt udstedelse. Hvis dette ikke kan opnås på pålidelig vis ved hjælp af den oprindelige dokumentation, bør både faktabladet og kontroltjekket før obligationsudstedelse revideres, og eventuelle ændringer bør meddeles investorerne på en måde, der er klar og ikkevildledende.

19. **Stater har tendens til at anvende løbende udstedelse for obligationer. Hvordan kan der i EuGB-faktabladet tages højde for løbende udstedelser af EuGB'er? Kan en udsteder bruge det samme faktablad, når denne løbende udsteder en eksisterende EuGB?**

Ja, en udsteder kan bruge det samme EuGB-faktablad, når denne løbende udsteder en eksisterende EuGB, så længe hver løbende udstedelse overholder oplysningerne i faktabladet (og EuGB-forordningen). Et faktablad kan omfatte en eller flere obligationsudstedelser.

Løbende udstedelser gør det muligt for stater at sælge flere obligationer fra en eksisterende udstedelse. De kan antages at være omfattet af EuGB-forordningens artikel 10, stk. 2, hvilket betyder, at en udsteder, der løbende udsteder en eksisterende obligation, kan anvende det samme faktablad som for den eksisterende udstedelse af en EuGB. Hvis væsentlige oplysninger ændres mellem afslutningen af kontroltjekket før obligationsudstedelse og udstedelsen, bør både faktabladet og kontroltjekket før obligationsudstedelse imidlertid afspejle dette på en måde, der er klar og forståelig for investorerne. Dette kan kræve en ajourføring eller revision af faktabladet og kontroltjekket før obligationsudstedelse.

20. **I hvilket omfang kan en udsteder kombinere specifikke EuGB-oplysninger, f.eks. EuGB-faktabladet, med andre oplysninger, såsom en bredere ramme for grønne obligationer? Kan en udsteder rapportere om en række udestående grønne obligationer, som omfatter obligationer, der ikke er EuGB-obligationer, i én og samme allokeringsrapport?**

EuGB-oplysninger kan suppleres med andre oplysninger, så længe investorerne er i stand til klart at identificere de oplysninger, der relaterer til EuGB-forordningen, og så længe oplysningerne overholder alle EuGB-forordningens krav. Oplysninger, der ikke er påkrævet i henhold til EuGB-forordningen, bør ikke tilsløre de obligatoriske EuGB-oplysninger, bør ikke udarbejdes på et grundlag, der er i strid med EuGB-forordningens krav, og bør ikke fremlægges på en mere fremtrædende måde end de oplysninger, der er obligatoriske og specifikke for EuGB'er.

Rammer for grønne obligationer er et værktøj, der i vid udstrækning anvendes af udstedere af »grønne obligationer« til at skabe gennemsigtighed. Disse rammer har til formål at informere investorer om, hvordan provenu fra en grøn obligation eller et program for grønne obligationer anvendes, og de omfatter typisk oplysninger om rapportering og den rolle, som obligationerne eller obligationsprogrammet spiller i udstederens overordnede bæredygtighedsstrategi. Disse rammer er ofte genstand for en uafhængig gennemgang. Sådanne rammer er imidlertid generelt ikke blevet udviklet i overensstemmelse med en reguleret ramme og udgør derfor ikke regulerede dokumenter.

EuGB-faktabladet ligner i nogle henseender sådanne rammer, men det er et særskilt dokument, der er påkrævet ved udstedelse af en europæisk grøn obligation, jf. EuGB-forordningens artikel 10, stk. 1. EuGB-rammen har til formål at standardisere de oplysninger, der fremlægges for sådanne obligationer, idet den tilvejebringer en fælles model for EuGB-faktablade i bilag I til forordningen. Formålet er at sikre, at investorerne let kan få adgang til let sammenlignelige oplysninger. Modellens afsnit 8 giver udstedere mulighed for at tilføje andre relevante oplysninger til EuGB-faktabladet. Det kan f.eks. være henvisninger til andre former for dokumentation, såsom en ramme for grønne obligationer, en udsteders overordnede bæredygtighedsstrategi eller bæredygtighedsredegørelser. Det kan være nyttigt for investorer at opnå adgang til sådanne yderligere oplysninger, når de træffer investeringsbeslutninger. Det afspejler også det forhold, at EuGB'er vil eksistere side om side med markedsstandarder og udstederes andre grønne eller bæredygtige obligationer.

Det er imidlertid udstedernes ansvar at sikre, at alle oplysninger, der fremlægges for investorerne, er klare og giver dem mulighed for at træffe informerede beslutninger. Oplysninger, der specifikt er knyttet til en EuGB eller en række EuGB-udstedelser, bør derfor ikke kombineres med andre oplysninger, f.eks. en ramme for grønne obligationer, på en måde, der kan vildlede investorerne. Dette gælder f.eks. ved offentliggørelse og fremlæggelse af de forskellige dokumenter på udstedernes websteder, hvor det bør være tydeligt og letforståeligt for investorerne, hvad hver enkelt dokumentation relaterer til. Hvis EuGB-faktablade, eksterne kontroltjek eller andre dokumenter, der specifikt er knyttet til en eller flere udstedelser af europæiske grønne obligationer, blot inkluderes i en ramme for grønne obligationer, som vedrører andre typer grønne obligationer, uden tilstrækkelig redegørelse herfor, skaber det en risiko for forvirring hos investorerne. Udstederne bør derfor afholde sig fra denne praksis. De bør også afholde sig fra at kombinere betegnelsen »europæisk grøn obligation« eller »EuGB« med betegnelserne på andre typer grønne obligationer.

Desuden har EuGB-faktablade, allokeringsrapporter og miljøredegørelser i henhold til EuGB-forordningens krav til formål specifikt at give oplysninger for EuGB'er ved anvendelse af modellerne i bilag I-III. Dette fremgår klart af de respektive titler på disse modeller (»Faktablad om europæiske grønne obligationer«, »Årlig allokeringsrapport om europæiske grønne obligationer«, »Miljøredegørelse om europæiske grønne obligationer«). Det betyder, at udstedere ikke må anvende modellerne i bilag I, II og III til EuGB-forordningen til at fremlægge tilsvarende oplysninger forud for eller efter udstedelsen om obligationer, der ikke er EuGB'er.

21. **Er det muligt at lade en EuGB notere på en multilateral handelsfacilitet (MHF), eller kan EuGB'er kun noteres på regulerede markeder?**

Udstedere kan lade en EuGB notere på en MHF, forudsat at visse betingelser er opfyldt.

I henhold til EuGB-forordningens artikel 14, stk. 1, skal en udsteder som betingelse for at kunne anvende betegnelsen »europæisk grøn obligation« eller »EuGB« offentliggøre et prospekt i henhold til prospektforordningen (i medfør af artikel 14, stk. 2, er obligationer, der er omfattet af prospektforordningens artikel 1, stk. 2, litra b) og d), fritaget fra dette krav).

I henhold til prospektforordningens artikel 3, stk. 1 og 3, er et prospekt påkrævet, når udstederen har til hensigt at udbyde værdipapirer til offentligheden eller anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked i EU. Prospektforordningens artikel 1, stk. 4, indeholder bestemmelser om fritagelser fra dette krav, navnlig når en udsteder kun udbyder værdipapirer til kvalificerede investorer, eller når de udbyder værdipapirer, der ikke er kapitalandele, med en pålydende værdi på mindst 100 000 EUR pr. enhed. Disse fritagelser, og navnlig den med en pålydende værdi på mindst 100 000 EUR, er de typiske fritagelser, der anvendes på gældskapitalmarkederne for at sikre, at obligationer ikke udbydes til detailinvestorer. Grønne obligationer sælges typisk kun til professionelle investorer.

Prospektforordningen definerer et reguleret marked ved at henvise til artikel 4, stk. 1, nr. 21), i direktivet om markeder for finansielle instrumenter og en »multilateral handelsfacilitet« eller »MHF« ved at henvise til samme direktivs artikel 4, stk. 1, nr. 22).

Med hensyn til MHF'er fastsættes det i prospektforordningens betragtning 14, at optagelse af værdipapirer til handel på en MHF eller offentliggørelse af købs- og salgspriser ikke i sig selv betragtes som et udbud af værdipapirer til offentligheden og derfor ikke er omfattet af forpligtelsen til at udarbejde et prospekt i henhold til samme forordning. I henhold til prospektforordningens artikel 4 kan en udsteder have ret til frivilligt at udarbejde et prospekt, hvis denne er omfattet af en fritagelse. Navnlig præciseres det i artikel 4, at når et udbud af værdipapirer til offentligheden er fritaget fra forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt i henhold til artikel 1, stk. 4, har en udsteder ret til frivilligt at offentliggøre et prospekt.

Da udstedere af EuGB'er skal udstede et prospekt i henhold til prospektforordningen (i tilfælde, hvor et prospekt er påkrævet), følger det heraf, at de enten skal udbyde disse EuGB'er til offentligheden eller anmode om optagelse af disse EuGB'er til handel på et reguleret marked eller være i en situation, hvor de i henhold til prospektforordningen er fritaget for at offentliggøre et prospekt, men alligevel beslutter at offentliggøre et prospekt frivilligt. Dette betyder, at en EuGB kan noteres på en MHF, hvis udstederen kun udbyder den til kvalificerede investorer eller indfører en pålydende værdi på mindst 100 000 EUR pr. enhed. I så fald udarbejder udstederen frivilligt et prospekt i henhold til prospektforordningens artikel 4. Hvis udstederen vælger muligheden for en pålydende værdi på mindst 100 000 EUR, kan udstederen desuden også drage fordel af det lempede engrosprospektformat for værdipapirer, der ikke er kapitalandele, i overensstemmelse med artikel 8 og 16 i den delegerede forordning om prospekter.

Hvis en udsteder af en EuGB frivilligt udarbejder et prospekt, vil prospektet – i overensstemmelse med prospektforordningens artikel 4, stk. 2, og under hensyntagen til EuGB-forordningens artikel 14, stk. 1 – være omfattet af alle prospektforordningens bestemmelser, herunder bestemmelsen om, at prospektet skal godkendes af hjemlandets kompetente myndighed som fastsat i overensstemmelse med prospektforordningens artikel 2, litra m), og at det er underlagt den pågældende kompetente myndigheds tilsyn.

AFSNIT 5

Eksternt kontroltjek

22. **I overensstemmelse med modellen for EuGB-faktabladet, som findes i bilag I til EuGB-forordningen, skal udstederen fremlægge oplysninger »hvis sådanne foreligger«. Hvis sådanne oplysninger ikke foreligger, hvordan bør f.eks. udstederen og/eller den eksterne kontrollant så forholde sig hertil, hvis ét faktablad dækker flere udstedelser? Med hensyn til udstedelsesdatoen skal denne inkluderes af udstederen, »hvis en sådan foreligger«, men i bilag IV stilles der krav om, at den konkrete »udstedelsesdato« skal tages med i rapporten om kontroltjek for hvert faktablad. Hvilke oplysninger skal indgå i rapporten om kontroltjek, hvis udstedelsesdatoen ikke foreligger? Hvis oplysningerne ikke foreligger på udstedelsestidspunktet, men foreligger på rapporteringstidspunktet, ville det så være korrekt at antage, at henvisningen til de oplysninger, der foreligger i allokeringsrapporten, er tilstrækkelig?**

Modellen for EuGB-faktabladet i bilag I til EuGB-forordningen giver mulighed for at udelade visse datapunkter, når de ikke foreligger på det tidspunkt, hvor obligationen udstedes. Dette kan f.eks. gøre sig gældende, når et faktablad dækker flere udstedelser, og når visse oplysninger vedrørende senere udstedelser endnu ikke er kendt.

Eftersom EuGB-faktabladet er et vigtigt oplysningsdokument, der skal sætte investorerne i stand til at træffe informerede valg, er det af afgørende betydning, at udstederne gør deres yderste for at fremlægge så mange oplysninger som muligt. Dette kan omfatte angivelse af, at manglende oplysninger vil blive givet ved fremlæggelsen af oplysninger efter obligationsudstedelse, dvs. i allokeringsrapporter og miljøredegørelser.

Eksterne kontrollanter har ansvar for at vurdere, om udstedere har gjort deres bedste for at fremlægge så mange oplysninger som muligt, da de udførte kontroltjekket før obligationsudstedelse, jf. EuGB-forordningens artikel 10, stk. 1 og 3. De bør også i tilstrækkelig grad præcisere, hvordan de nåede frem til den konklusion, at visse oplysninger ikke forelå på tidspunktet for kontroltjekket og offentliggørelsen af det pågældende EuGB-faktablad. Dette kan omfatte en erklæring om, at oplysninger om udstedelsesdatoen ikke forelå på det tidspunkt, hvor det eksterne kontroltjek blev afsluttet.

23. **Hvilken type udtalelser kan der afgives om EuGB-oplysninger? Er der en forventet grad af sikkerhed?**

Det er almindelig praksis, at udstedere af grønne og andre typer af bæredygtige obligationer indhenter en andenpartsudtalelse eller kontrol af deres oplysninger i tilknytning til sådanne obligationer. Forskellige typer udbydere tilbyder forskellige former for udtalelser, mens nogle specifikke aktører giver begrænset eller rimelig sikkerhed. Mangel på harmoniserede regler eller standarder vedrørende sådanne enheders ledelse, organisation og arbejde kan gøre det vanskeligt for investorer at sammenligne obligationer med en bæredygtighedsanprisning.

For at øge sikkerheden, tiltroen og sammenligneligheden indfører EuGB-forordningen derfor, på EU-plan, krav til og tilsyn med sådanne uafhængige udtalelser om europæiske grønne obligationer. Formålet er at sikre, at de virksomheder, der tilbyder uafhængige kontroltjek, er velorganiserede og i stand til at producere kvalitetsarbejde. I den forstand er eksterne kontrollanter virksomheder, der udfører specifikke tjenester med tilknytning til EuGB'er, dvs. foretager kontroltjek af de oplysninger, som udstedere af disse obligationer skal fremlægge i henhold til EuGB-forordningen. Selvom EuGB-forordningen fastsætter krav til eksterne kontrollanters organisation og adfærd, hverken giver eller indeholder den krav om en specifik grad af sikkerhed eller nogen form for sikkerhed overhovedet. Alle eksterne kontroltjek, der udarbejdes inden for EuGB-rammen, har derfor samme værdi.

Desuden indeholder afsnit 2 i modellen om indholdet af kontroltjek før og efter obligationsudstedelse eller kontroltjek af miljøredegørelser i bilag IV til EuGB-forordningen bestemmelser om inkludering af »en erklæring om, at dette kontroltjek udgør en uafhængig udtalelse fra den eksterne kontrollant og kun i begrænset omfang kan anvendes«.

24. **I hvilket omfang kan en revisorudtalelse om overensstemmelse med EU-klassificeringssystemet (i henhold til klassificeringsforordningen) tages i betragtning i forbindelse med kontroltjekket af oplysninger før obligationsudstedelse eller efter obligationsudstedelse? Vil den eksterne kontrollant stadig skulle fremlægge en fuldstændig, særskilt vurdering? Vil den eksterne kontrollant, der foretager kontroltjek(ket) af oplysninger efter obligationsudstedelse, kunne forlade sig på den eksterne kontrollants indledende vurdering af faktabladets forventede overensstemmelse med klassificeringssystemet, eller skal denne foretage en ny »efterfølgende vurdering« af udgifternes overensstemmelse hermed?**

EuGB-forordningens artikel 10-12 fastsætter krav om, at udstedere skal udarbejde centrale EuGB-oplysninger – faktabladet, allokeringsrapporter og miljøredegørelser – samt forpligtelsen til at indhente et eksternt kontroltjek af de to første (positiv, når der er tale om faktabladet). Disse krav fastsætter også de centrale punkter, som de respektive eksterne kontroltjek skal indeholde, og ligeledes indholdet af de eksterne kontroltjek, der er fastsat i bilag IV til EuGB-forordningen. Den eksterne kontrollant skal derfor foretage en fuldstændig vurdering af hvert oplysningsdokument, som udstederen har udarbejdet.

Når den eksterne kontrollant foretager kontroltjek, kan denne frit tilgå og tage hensyn til en række oplysninger, som f.eks. kan omfatte en revisorudtalelse om udstederens overensstemmelse med EU-klassificeringssystemet. De specifikke oplysninger, der er påkrævet i henhold til EuGB-forordningen, skal imidlertid fremlægges i overensstemmelse med forordningens relevante bestemmelser, og hver enkelt fremlæggelse heraf skal vurderes særskilt.

Det betyder også, at det eksterne kontroltjek af en allokeringsrapport eller en miljøredegørelse ikke blot kan baseres på det eksterne kontroltjek af faktabladet. Der er behov for en særskilt vurdering for hver fremlæggelse (undtagen i tilfælde, der er omfattet af EuGB-forordningens artikel 11, stk. 6, andet afsnit). I henhold til samme forordnings artikel 11, stk. 8, litra b), skal det eksterne kontroltjek af en allokeringsrapport omfatte en vurdering af, om udstederen har allokeret provenuet fra obligationen som fastsat i EuGB-faktabladet, jf. artikel 10, hvoraf det tydeligt fremgår, at en ekstern kontrollant ikke blot vil kunne forlade sig på det eksterne kontroltjek af det faktablad, der blev udarbejdet før obligationsudstedelsen og dermed før allokeringen.